

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 78/15
Luxemburg, 9 iulie 2015

Hotărârea în cauza C-153/14
Minister van Buitenlandse Zaken/K și A

Statele membre pot să impună resortisanților țărilor terțe obligația să promoveze un examen de integrare civică înainte de reîntregirea familiei

Cu toate acestea, exercitarea dreptului la reîntregirea familiei nu trebuie să fie făcută imposibilă sau excesiv de dificilă

O directivă a Uniunii stabilește condițiile pentru exercitarea dreptului la reîntregirea familiei pe care îl au resortisanții țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul statelor membre¹.

În Țările de Jos, legislația relevantă subordonează dreptul la reîntregirea familiei condiției privind promovarea unui examen de bază de integrare civică. Acest examen cuprinde un test de limbă neerlandeză vorbită, un test de cunoaștere a societății olandeze, precum și un test de verificare a capacității de a citi și de a înțelege un text scris. Testele se desfășoară la o ambasadă sau la un consulat general din țara de origine sau din țara în care se află reședința permanentă a membrului de familie al susținătorului reîntregirii și se efectuează prin utilizarea unui telefon conectat direct la un calculator vorbitor. Sunt prevăzute excepții pentru solicitanții care se află în incapacitate îndelungată de a susține examenul din cauza unui handicap fizic sau psihic sau în cazurile în care respingerea cererii ar putea să conducă la o nedreptate gravă.

K, resortisant azer și A, resortisant nigerian, au invocat probleme de sănătate și, respectiv, tulburări psihice care le-ar împiedica să susțină examenul de integrare civică. Cu toate acestea, cererile lor de eliberare a unei autorizații de ședere provizorie au fost respinse de către autoritățile olandeze.

Raad van State (Consiliul de Stat, Țările de Jos), sesizat cu litigiile referitoare la aceste respingeri, a hotărât să adreseze Curții de Justiție întrebări cu privire la compatibilitatea examenului de integrare civică cu directiva.

Mai întâi, Curtea amintește că, în cadrul altor reîntregiri ale familiilor decât cele privind refugiații și membrii familiei lor, directiva nu se opune faptului ca statele membre să condiționeze acordarea autorizației de intrare pe teritoriul lor de respectarea anumitor măsuri prealabile de integrare.

Cu toate acestea, în măsura în care directiva² nu vizează decât măsuri „de integrare”, Curtea constată că aceste măsuri nu sunt legitime decât dacă permit facilitarea integrării membrilor de familie ai susținătorului reîntregirii.

În acest context, Curtea subliniază importanța dobândirii de cunoștințe atât cu privire la limbă, cât și cu privire la societatea statului membru gazdă, în special pentru a facilita comunicarea, interacțiunea și dezvoltarea de raporturi sociale, precum și accesul la piața muncii și la formarea profesională.

Mai mult, Curtea consideră că, ținând seama de nivelul elementar al cunoștințelor cerute, această obligație nu aduce atingere, în sine, obiectivului de reîntregire a familiei urmărit de directivă.

¹ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

² Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf.

Totuși, măsurile de integrare nu trebuie să aibă ca scop selecționarea persoanelor care vor putea să își exercite dreptul la reîntregirea familiei, ci facilitarea integrării acestora din urmă în statele membre.

În plus, circumstanțe individuale particulare, precum vârsta, nivelul de educație, situația financiară sau starea de sănătate trebuie să fie luate în considerare, pentru a-i scuti pe membrii de familie vizați de obligația de a promova un examen de integrare atunci când, din cauza acestor circumstanțe, se dovedește că aceștia din urmă nu sunt în măsură să susțină examenul respectiv sau să îl promoveze. În caz contrar, în astfel de împrejurări, o asemenea obligație ar putea să constituie un obstacol dificil de depășit pentru a face efectiv dreptul la reîntregirea familiei.

Curtea constată că din decizia de trimitere reiese că legislația olandeză nu permite scutirea membrilor de familie ai susținătorului reîntregirii de obligația de a promova examenul de integrare civică în toate situațiile în care această obligație face imposibilă sau excesiv de dificilă reîntregirea familiei.

Curtea arată de asemenea că costul aferent pachetului pentru pregătirea examenului, care se achită o singură dată, este de 110 euro, și că cuantumul taxelor de înscriere este de 350 de euro. Curtea consideră că aceste sume sunt de natură să facă imposibilă sau excesiv de dificilă reîntregirea familiei. Această afirmație este *a fortiori* valabilă întrucât taxele de înscriere trebuie să fie plătite la fiecare nouă susținere a examenului și de fiecare membru de familie vizat și întrucât la aceste taxe se adaugă cele pe care membrii de familie ai susținătorului reîntregirii trebuie să le suporte pentru a se deplasa la sediul reprezentanței olandeze celei mai apropiate pentru a susține examenul respectiv.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106